

309

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1995 r.

w sprawie Ochotniczych Hufców Pracy.

Na podstawie art. 45 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 1) oraz art. 69 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 127, poz. 585 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 53, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, wykonują zadania państwa w zakresie zatrudniania i wychowania młodzieży w wieku powyżej 15 lat. Do zadań tych w szczególności należy:

- 1) organizowanie hufców pracy oraz ośrodków szkolenia i wychowania w celu umożliwienia młodzieży zaniebanej wychowawczo i wymagającej specjalnej troski uzupełnienia wykształcenia i zdobycia kwalifikacji zawodowych,
- 2) organizowanie ośrodków szkolenia zawodowego i innych form działalności umożliwiających podwyższanie kwalifikacji zawodowych oraz przekwalifikowanie zawodowe młodzieży,
- 3) współudział w organizowaniu praktyk szkolnych i zawodowych młodzieży w kraju i za granicą,
- 4) organizowanie zatrudnienia, w tym wakacyjnego i śródrocznego, młodzieży szkół ponadpodstawowych,
- 5) poszukiwanie i przygotowywanie ofert zatrudnienia indywidualnego i grupowego młodzieży pozostającej bez pracy,
- 6) współuczestnictwo w organizowaniu dla młodzieży prac interwencyjnych i robót publicznych,
- 7) inicjowanie i organizowanie międzynarodowej współpracy w celu zatrudnienia młodzieży polskiej za granicą i młodzieży innych krajów w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 8) prowadzenie działalności wychowawczej, profilaktycznej i resocjalizacyjnej wśród młodzieży zagrożonej i niedostosowanej społecznie, wymagającej specjalnych oddziaływań.

§ 2. 1. Jednostkami organizacyjnymi OHP są:

- 1) Komenda Główna OHP,
- 2) komendy regionalne OHP, wraz z ich delegaturami, obejmujące swoim zasięgiem obszar co najmniej dwóch województw, oraz komendy wojewódzkie OHP w województwach nie objętych działalnością komend regionalnych,
- 3) hufce pracy, ośrodki szkolenia i wychowania.

2. Komendą Główną OHP kieruje Komendant Główny, powoływany przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej. Komendant Główny:

- 1) określa struktury organizacyjne OHP i zakres ich działania,
- 2) tworzy i znosi jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2,

- 3) powołuje komendantów regionalnych i wojewódzkich OHP oraz ich zastępców,
- 4) może tworzyć i znosić jednostki organizacyjne inne niż wymienione w ust. 1.

3. Komendami regionalnymi i wojewódzkimi OHP kierują komendanci regionalni i wojewódzcy. Komendanci regionalni i wojewódzcy:

- 1) tworzą i znoszą — za zgodą Komendanta Głównego — hufce pracy oraz ośrodki szkolenia i wychowania,
- 2) nawiązują stosunek pracy z komendantami hufców pracy oraz z kierownikami ośrodków szkolenia i wychowania, a także innych jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 2 pkt 4.

§ 3. Mogą być tworzone w szczególności następujące hufce pracy:

- 1) stacjonarne lub bez zakwaterowania dla niepracującej i nieuczącej się młodzieży w wieku od 15 do 18 lat, w których zdobywa ona przygotowanie zawodowe i uzupełnia wykształcenie,
- 2) stacjonarne lub bez zakwaterowania dla niepracującej i nieuczącej się młodzieży w wieku powyżej 18 lat, w których zdobywa ona zawód lub przyucza się do wykonywania określonej pracy oraz uzupełnia wykształcenie,
- 3) wakacyjne i śródroczne dla młodzieży szkolnej w kraju i za granicą,
- 4) dla uczestników międzynarodowych obozów młodzieży.

§ 4. Ośrodki szkolenia i wychowania tworzy się jako stacjonarne lub bez zakwaterowania dla młodzieży zaniebanej wychowawczo i wymagającej specjalnej troski w celu umożliwienia jej uzupełnienia wykształcenia i zdobycia zawodu albo przekwalifikowania zawodowego, w zależności od potrzeb miejscowego rynku pracy.

§ 5. Zatrudnienie uczestników hufca pracy odbywa się zgodnie z warunkami określonymi w umowie zawartej z pracodawcą przez komendanta regionalnego lub wojewódzkiego OHP, która ustala w szczególności:

- 1) rodzaj hufca pracy,
- 2) okres, na jaki została zawarta umowa,
- 3) liczbę zatrudnionych osób,
- 4) rodzaj i miejsce przygotowania zawodowego,
- 5) zasady organizacji, zakwaterowania i wyżywienia,
- 6) zakres i tryb dokonywania rozliczeń związanych z działalnością hufca pracy.

§ 6. 1. Kuratorzy oświaty i inne organy prowadzące szkoły, na wniosek komendantów regionalnych lub wojewódzkich OHP, zapewniają:

- 1) warunki do organizacji i działalności OHP wśród młodzieży szkół ponadpodstawowych;

2) kształcenie uczestników hufców pracy i uczestników ośrodków szkolenia i wychowania, w zależności od posiadanego wykształcenia, w następujących typach szkół publicznych:

- a) w szkołach podstawowych dla dorosłych,
- b) w podstawowych studiach zawodowych,
- c) w szkołach i klasach przysposabiających do pracy zawodowej,
- d) w zasadniczych szkołach dla dorosłych oraz na kursach w zakresie szkoły podstawowej.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, powinny być zgłoszone w terminach umożliwiających kuratorom oświaty i innym organom prowadzącym szkoły ich realizację.

3. Kształcenie uczestników hufców pracy oraz uczestników ośrodków szkolenia i wychowania jest prowadzone według planów i programów nauczania obowiązujących w określonych typach szkół.

4. Kuratorzy oświaty sprawują nadzór pedagogiczny nad działalnością, o której mowa w § 1 pkt 1 i 2.

5. Kuratorzy oświaty i dyrektorzy szkół publicznych współpracują z komendantami regionalnymi i wojewódzkimi OHP w zakresie:

- 1) organizacji zatrudniania młodzieży szkolnej w ramach OHP,
- 2) organizowania praktyk zawodowych w ramach wakacyjnych i śródrocznych hufców pracy,
- 3) korzystania przez hufce pracy z obiektów szkolnych.

6. Uczestnikom hufców pracy oraz ośrodków szkolenia i wychowania, pobierającym naukę w formach kształcenia wymienionych w ust. 1, przysługują uprawnienia przewidziane dla uczniów szkół.

7. Nauczyciele, wychowawcy i inni pracownicy pedagogiczni zatrudnieni w OHP uczestniczą w doskonaleniu zawodowym na zasadach dotyczących nauczycieli szkół i placówek publicznych.

§ 7. Komenda Główna OHP, komendy regionalne OHP oraz komendy wojewódzkie OHP są państwowymi jednostkami budżetowymi działającymi na zasadach prawa budżetowego.

§ 8. 1. OHP ponoszą wydatki związane z funkcjonowaniem hufców pracy oraz ośrodków szkolenia i wychowania, a w szczególności:

- 1) wydatki na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenie społeczne młodocianych uczestników hufców pracy za okres nauki zawodu, a także za okres przyuczenia do wykonywania określonej pracy i za następujący po nim bezpośrednio okres zatrudnienia do czasu ukończenia szkoły podstawowej, nie dłużej jednak łącznie niż za okres 18 miesięcy, w zakresie nie podlegającym refundacji z Funduszu Pracy,
- 2) koszty środków dydaktycznych związanych ze szkoleniem zawodowym,
- 3) koszty szkolenia w formach pozaszkolnych młodocianych i pełnoletnich uczestników hufców pracy oraz ośrodków szkolenia i wychowania,

4) 50% kosztów żywienia i zakwaterowania uczestników stacjonarnych hufców pracy,

5) koszty organizacji i funkcjonowania ośrodków szkolenia i wychowania,

6) wydatki związane z organizacją wakacyjnych i śródrocznych hufców pracy.

2. Część kosztów żywienia i zakwaterowania uczestników stacjonarnych hufców pracy ponoszą zakłady pracy oraz uczestnicy tych hufców.

§ 9. Wojewódzkie i rejonowe urzędy pracy współdziałają z jednostkami organizacyjnymi OHP w zakresie rekrutacji uczestników do hufców pracy, organizowania kształcenia zawodowego, poradnictwa zawodowego, przyuczenia do zawodu, przekwalifikowania, pośrednictwa pracy, organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz tworzenia miejsc pracy dla młodzieży.

§ 10. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w ramach sprawowanego nadzoru nad OHP:

- 1) nadaje OHP statut,
- 2) określa normy żywienia dla uczestników hufców pracy oraz ośrodków szkolenia i wychowania,
- 3) określa wysokość i zasady ponoszenia kosztów żywienia i zakwaterowania, o których mowa w § 8 ust. 2,
- 4) określa rodzaj ubioru organizacyjnego przydzielanego bezpłatnie uczestnikom hufców pracy oraz ośrodków szkolenia i wychowania.

§ 11. 1. Rządowa administracja ogólna oraz państwowe jednostki organizacyjne tworzą warunki do działalności OHP.

2. Publiczne zakłady opieki zdrowotnej przeprowadzają badania profilaktyczne stanu zdrowia oraz zapewniają właściwą opiekę lekarską uczestnikom hufców pracy, a także uczestnikom ośrodków szkolenia i wychowania.

3. Minister Sprawiedliwości współdziała z Komendantem Głównym OHP w zakresie rekrutacji do hufców pracy oraz ośrodków szkolenia i wychowania młodzieży zaniebanej, zagrożonej demoralizacją, która w celu profilaktyki i resocjalizacji wymaga zorganizowanej opieki na wolności.

4. Minister Spraw Wewnętrznych zapewnia współpracę jednostek Policji z jednostkami organizacyjnymi OHP w zakresie realizacji zadań określonych w § 1 pkt 8.

5. Organy rządowej administracji ogólnej zapewnią obiekty zakwaterowania i inne lokale niezbędne do działalności jednostek organizacyjnych OHP.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 września 1992 r. w sprawie Ochotniczych Hufców Pracy (Dz. U. Nr 69, poz. 347).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, 02-903 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel.: 694-67-52, 694-67-50 i 694-67-03, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powsińska 69/71.